

32006D0515

25.7.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 201/15

ODLUKA VIJEĆA**od 18. svibnja 2006.****o sklapanju Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja**

(2006/515/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

važnost. Ona pridonosi osiguravanju međusobnog poštivanja i razumijevanja među kulturama na svjetskoj razini.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 133., 151., 181. i 181.a u vezi s njegovim člankom 300. stavkom 2. prvim podstavkom drugom rečenicom, te njegovim člankom 300. stavkom 3. prvim podstavkom,

(4) Konvenciju UNESCO-a trebalo bi odobriti u najkraćem mogućem roku.

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

(5) I Zajednica i njezine države članice imaju nadležnost u područjima koja su obuhvaćena Konvencijom UNESCO-a. Zajednica i države članice bi stoga trebale postati njezine ugovorne stranke, kako bi mogle zajednički ispuniti obveze utvrđene Konvencijom UNESCO-a i u slučajevima mješovite nadležnosti dosljedno se koristiti pravima koja su im njom povjerena,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

ODLUČILO JE:

(1) Vijeće je u listopadu 2004. ovlastilo Komisiju da u ime Zajednice sudjeluje u pregovorima pri Organizaciji Ujedinjenih naroda za prosvjetu, znanost i kulturu (UNESCO) u vezi s Konvencijom o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja, dalje u tekstu „Konvencija UNESCO-a”. Komisija je sudjelovala u tim pregovorima zajedno s državama članicama.

Članak 1.

1. Konvencija UNESCO-a o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja odobrava se u ime Zajednice.

(2) Konvencija UNESCO-a je usvojena na Općoj skupštini UNESCO-a u Parizu 20. listopada 2005.

2. Tekst Konvencije UNESCO-a nalazi se u Prilogu 1.(a) ovoj Odluci.

(3) Konvencija UNESCO-a predstavlja odgovarajući i učinkovit stup za promicanje kulturnih različitosti i kulturne razmjene, kojima Zajednica, kao što je izneseno u članku 151. stavku 4. Ugovora, i države članice pridaju najveću

Članak 2.

1. Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi osobu(-e) ovlaštenu(-e) za polaganje isprave o pristupu u ime Zajednice kod glavnog ravnatelja UNESCO-a, u skladu s člankom 27. stavkom 4. Konvencije UNESCO-a.

⁽¹⁾ Mišljenje od 27.4.2006. (još nije objavljeno u Službenom listu).

2. Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi osobu(-e) ovlaštenu(-e) za polaganje izjave o nadležnosti iz Priloga 1.(b) ovoj Odluci u ime Zajednice, u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (c) Konvencije UNESCO-a.

3. Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi osobu ovlaštenu(-e) da prilikom polaganja isprave o pristupu izdaju jednostranu izjavu koja je navedena u Prilogu 2. ovoj Odluci.

Članak 3.

U vezi s pitanjima koja su u nadležnosti Zajednice, Komisija predstavlja Zajednicu na sastancima tijela osnovanih Konvencijom UNESCO-a, a posebno na Općoj skupštini država

stranaka iz članka 22. Konvencije UNESCO-a, te u ime Zajednice pregovara o pitanjima koja ulaze u djelokrug tih tijela.

Članak 4.

Ova odluka se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. svibnja 2006.

Za Vijeće
Predsjednik
Franz MORAK

PRILOG 1.(a)

KONVENCIJA**o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja**

Opća konferencija Organizacije Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu, koja se sastala u Parizu od 3. do 21. listopada 2005. na svom 33. zasjedanju,

POTVRĐUJUĆI da je kulturna raznolikost određujuća značajka čovječanstva,

SVJESNA da kulturna raznolikost tvori zajedničku baštinu čovječanstva te da je treba njegovati i čuvati na dobrobit svih,

UVIĐAJUĆI da kulturna raznolikost stvara bogat i raznovrstan svijet, povećava mogućnost izbora i obogaćuje ljudske potencijale i vrijednosti, zbog čega je pokretač održivog razvoja zajednica, naroda i država,

PODSJEĆAJUĆI da je kulturna raznolikost, razvijajući se u okvirima demokracije, snošljivosti, socijalne pravde i uzajamnog poštovanja među narodima i kulturama, neophodna za mir i sigurnost na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini,

VELIČAJUĆI značenje kulturne raznolikosti za puno ostvarenje ljudskih prava i temeljnih sloboda proglašanih u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima i drugim općepriзнatim instrumentima,

NAGLAŠAVAJUĆI potrebu uključivanja kulture kao strateškog čimbenika u nacionalne i međunarodne razvojne politike, kao i u međunarodnu suradnju na području razvoja, uzimajući u obzir i Milenijsku deklaraciju Ujedinjenih naroda (2000.) s njezinim posebnim naglaskom na iskorjenjivanje siromaštva,

UZIMAJUĆI u obzir da kultura u vremenu i prostoru poprima različite oblike i da je ova raznolikost utjelovljena u jedinstvenosti i mnogostrukosti identiteta i kulturnih izričaja naroda i društava koja čine čovječanstvo,

PRIZNAVAJUĆI značaj tradicionalnog znanja kao izvora nematerijalnog i materijalnog bogatstva i posebno sustava znanja autohtonih naroda i njegovoga pozitivnog prinosa održivom razvoju kao i potrebe za njegovom odgovarajućom zaštitom i promicanjem,

PRIZNAVAJUĆI potrebu za poduzimanjem mjera za zaštitu raznolikosti kulturnih izričaja, uključujući zaštitu njihovog sadržaja, posebno u situacijama u kojima kulturnim izričajima prijeti mogućnost nestajanja ili ozbiljnog narušavanja,

NAGLAŠAVAJUĆI značaj kulture za socijalnu koheziju općenito te posebno njezine potencijale za unapređenje položaja i uloge žena u društvu,

UVIĐAJUĆI da se kulturna raznolikost osnažuje slobodnim protokom ideja te da se promiče stalnim razmjenama i međusobnom interakcijom kultura,

PONOVNO potvrđujući da sloboda mišljenja, izražavanja i obavješćivanja kao i raznolikost medija omogućuju unapređenje kulturnih izričaja unutar društava,

PRIZNAVAJUĆI da je raznolikost kulturnih izričaja, uključujući tradicionalne kulturne izričaje, važan čimbenik koji omogućuje pojedincima i narodima da izraze i podijele s drugima svoje ideje i vrijednosti,

PODSJEĆAJUĆI kako je jezična raznolikost temeljno počelo kulturne raznolikosti i ponovno potvrđujući temeljnu ulogu koju obrazovanje ima u zaštiti i promicanju kulturnih izričaja,

UZIMAJUĆI u obzir značaj vitalnosti kultura, uključujući pripadnike manjina i autohtonih naroda, kako se to očituje u njihovoj slobodi stvaranja, širenja i distribuiranja tradicionalnih kulturnih izričaja te njihovoga pristupa istima kako bi im koristili u vlastitom razvoju,

NAGLAŠAVAJUĆI iznimno važnu ulogu međusobnoga kulturnog djelovanja i stvaralaštva koji njeguju i obnavljaju kulturne izričaje i unapređuju ulogu onih koji sudjeluju u razvoju kulture za opći napredak društva,

PRIZNAVAJUĆI važnost prava intelektualnog vlasništva za opstanak onih uključenih u kulturno stvaralaštvo,

UVJERENA kako kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge imaju i gospodarske i kulturne značajke s obzirom da prenose identitete, vrijednosti i značenja te se stoga s njima ne smije postupati kao da posjeduju isključivo komercijalnu vrijednost,

PRIMJEĆUJUĆI kako premda procesi globalizacije, olakšani brzim razvojem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, nude dosad nezabilježene uvjete za snažniju interakciju između kultura, također predstavljaju i izazov za kulturnu raznolikost, prije svega s obzirom na rizike od stvaranja neravnoteže između bogatih i siromašnih država,

UVIĐAJUĆI specifičnu zadaću UNESCO-a u osiguravanju poštivanja raznolikosti kultura te preporučivanju onih međunarodnih sporazuma koji mogu biti potrebni kako bi se promicao slobodni protok ideja putem riječi i slike,

POZIVAJUĆI se na odredbe međunarodnih instrumenata koje je usvojio UNESCO koji se odnose na kulturnu raznolikost i ostvarivanje kulturnih prava, a posebno Opće deklaracije o kulturnoj raznolikosti iz 2001. godine,

USVAJA OVU KONVENCIJU 20. LISTOPADA 2005. GODINE.

I. CILJEVI I VODEĆA NAČELA

Članak 1.

Ciljevi

Ciljevi su ove Konvencije:

- (a) zaštita i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja,
- (b) stvaranje uvjeta za unapređivanje kultura i njihovo slobodno međusobno djelovanje na uzajamno koristan način,
- (c) poticanje dijaloga između kultura s ciljem osiguravanja širih i uravnoteženih kulturnih razmjena u svijetu u korist međukulturalnog poštivanja i kulture mira,
- (d) njegovanje interkulturalnosti radi razvijanja međusobnoga kulturnog djelovanja u duhu izgradnje mostova među narodima,
- (e) promicanje poštivanja raznolikosti kulturnih izričaja i podizanja svijesti o njezinoj vrijednosti na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini,
- (f) potvrđivanje važnosti povezanosti kulture i razvoja za sve države, posebno države u razvoju, te podupiranje aktivnosti

koje se poduzimaju na nacionalnoj i međunarodnoj razini za priznavanje stvarne vrijednosti ove povezanosti,

- (g) priznavanje specifične prirode kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga kao nositelja identiteta, vrijednosti i značenja,
- (h) potvrđivanje suverenog prava država da zadrže, usvajaju i provode politike i mjere koje smatraju prikladnima za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na svom teritoriju,
- (i) jačanje međunarodne suradnje i solidarnosti u duhu partnerstva, posebno s ciljem povećavanja sposobnosti zemalja u razvoju da zaštite i promiču raznolikost kulturnih izričaja.

Članak 2.

Vodeća načela

1. Načelo poštivanja ljudskih prava i temeljnih sloboda

Kulturna se raznolikost može štiti i promicati samo ako su zajamčena ljudska prava i temeljne slobode, poput slobode izražavanja, obavješćivanja i komunikacije, kao i sposobnosti pojedinaca da biraju kulturne izričaje. Nitko se ne može pozivati na odredbe ove Konvencije kako bi kršio ili ograničavao ljudska prava i temeljne slobode sadržane u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima ili zajamčene međunarodnim pravom.

2. Načelo suvereniteta

Države imaju suvereno pravo, sukladno Povelji Ujedinjenih naroda i načelima međunarodnog prava, usvajati mjere i politike za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja unutar svojih teritorija.

3. Načelo jednakog dostojanstva i poštivanja svih kultura

Zaštita i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja pretpostavlja priznavanje jednakopravnog dostojanstva i poštivanja svih kultura, uključujući kulture pripadnika manjina i autohtonih naroda.

4. Načelo međunarodne solidarnosti i suradnje

Međunarodna suradnja i solidarnost trebaju biti usmjerene na omogućavanje državama, posebno državama u razvoju, stvaranje i jačanje njihovih sredstava kulturnih izričaja, uključujući njihove kulturne industrije, bilo nove ili već utemeljene na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini.

5. Načelo komplementarnosti gospodarskih i kulturnih aspekata razvoja

S obzirom da je kultura jedan od pokretača razvoja, a kulturni aspekti razvoja podjednako važni kao i gospodarski, pojedinci i narodi imaju temeljno pravo u njima sudjelovati i uživati.

6. Načelo održivog razvoja

Kulturna je raznolikost bogata ostavština za pojedince i društva. Zaštita, promicanje i održavanje kulturne raznolikosti temeljni su preduvjeti održivog razvoja u korist sadašnjih i budućih naraštaja.

7. Načelo ravnopravnog pristupa

Ravnopravni pristup bogatom i raznolikom području kulturnih izričaja iz svih dijelova svijeta te pristup kultura sredstvima izričaja i širenja predstavljaju značajne čimbenike unapređenja kulturne raznolikosti i poticanja uzajamnog razumijevanja.

8. Načelo otvorenosti i ravnoteže

Pri usvajanju mjera za podupiranje raznolikosti kulturnih izričaja, države trebaju nastojati na odgovarajući način promicati otvorenost prema drugim kulturama svijeta i osigurati da te mjere budu usmjerene prema ciljevima postavljenima u ovoj Konvenciji.

II. DJELOKRUG PRIMJENE**Članak 3.****Djelokrug primjene**

Ova će se Konvencija primjenjivati na politike i mjere koje usvajaju stranke, a odnose se na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

III. DEFINICIJE**Članak 4.****Definicije**

U smislu ove Konvencije:

1. Kulturna raznolikost

„Kulturna raznolikost” odnosi se na raznovrsne načine na koje kulture skupina i društava pronalaze svoj izričaj. Ovi se izričaji prenose unutar i između skupina i društava.

Kulturna se raznolikost očituje ne samo kroz različite načine na koje se kulturna baština čovječanstva izražava, širi i prenosi preko raznolikih kulturnih izričaja, nego i kroz različite načine umjetničkog stvaralaštva, proizvodnje, prenošenja, distribucije i uživanja bez obzira na korištena sredstva i tehnologije.

2. Kulturni sadržaj

„Kulturni sadržaj” odnosi se na simboličko značenje, umjetničku dimenziju i kulturne vrijednosti koje potječu od ili izražavaju kulturne identitete.

3. Kulturni izričaji

„Kulturni izričaji” su oni izričaji koji proistječu iz stvaralaštva pojedinaca, skupina i društava i koji imaju kulturni sadržaj.

4. Kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge

„Kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge” odnose se na one aktivnosti, proizvode i usluge koje u vremenu u kojem se smatraju specifičnim svojstvom, korištenjem ili svrhom utjevljuju ili prenose kulturne izričaje bez obzira na komercijalnu vrijednost koju mogu imati. Kulturne aktivnosti mogu biti same sebi cilj ili mogu pridonositi proizvodnji kulturnih proizvoda i usluga.

5. Kulturne industrije

„Kulturne industrije” podrazumijevaju industrije koje proizvode i distribuiraju kulturne proizvode ili usluge sukladno definiciji u gornjem stavku 4.

6. Kulturne politike i mjere

„Kulturne politike i mjere” podrazumijevaju one politike i mjere koje se odnose na kulturu, bilo na lokalnoj, nacionalnoj, regionalnoj ili međunarodnoj razini a koje su usmjerene izravno na kulturu kao takvu ili koje su formulirane tako da izravno utječu na kulturne izričaje pojedinaca, skupina ili društava, uključujući i na stvaranje, proizvodnju, širenje ili distribuciju te pristup kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama.

7. Zaštita

„Zaštita” znači usvajanje mjera koje imaju za cilj očuvanje, zaštitu i unapređenje raznolikosti kulturnih izričaja.

„Štititi” znači usvajati takve mjere.

8. Interkulturalnost

„Interkulturalnost” se odnosi na postojanje i ravnopravno međusobno djelovanje različitih kultura te mogućnost stvaranja zajedničkih kulturnih izričaja putem dijaloga i uzajamnog poštivanja.

IV. PRAVA I OBVEZE STRANAKA

Članak 5.

Opće pravilo vezano uz prava i obveze

1. Stranke, u skladu s Poveljom Ujedinjenih naroda, načelima međunarodnog prava i općepriznatim instrumentima za zaštitu ljudskih prava, ponovno potvrđuju svoje suvereno pravo na formuliranje i provođenje kulturnih politika i usvajanje mjera za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja te jačanje međunarodne suradnje radi ostvarenja ciljeva ove Konvencije.

2. Kada stranka provodi politike i poduzima mjere za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na svom teritoriju, njezine politike i mjere moraju biti u skladu s odredbama ove Konvencije.

Članak 6.

Prava stranaka na nacionalnoj razini

1. U okviru svojih kulturnih politika i mjera definiranih člankom 4. stavkom 6. te uzimajući u obzir vlastite posebne okolnosti i potrebe, svaka stranka može usvajati mjere koje imaju za cilj zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na njezinom teritoriju.

2. Te mjere mogu obuhvatiti sljedeće:

- (a) regulacijske mjere usmjerene na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja,
- (b) mjere koje, na odgovarajući način, stvaraju prostor za domaće kulturne aktivnosti, proizvode i usluge između svih onih koje su raspoložive unutar nacionalnog teritorija za stvaranje, proizvodnju, širenje, distribuciju i uživanje takvih domaćih kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga, uključujući odredbe koje se odnose na korištenje jezika za takve aktivnosti, proizvode i usluge,

(c) mjere koje imaju za cilj pružiti domaćim neovisnim kulturnim industrijama i aktivnostima u neformalnom sektoru učinkovit pristup sredstvima proizvodnje, širenja i distribucije kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga,

(d) mjere koje imaju za cilj osigurati javno financiranje,

(e) mjere koje imaju za cilj poticanje neprofitnih organizacija, kao i javnih i privatnih institucija i umjetnika te drugih kulturnih djelatnika na razvijanje i promicanje slobodne razmjene i kretanja ideja, kulturnih izričaja i kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga te poticanje stvaralačkog i poduzetničkog duha u njihovim aktivnostima,

(f) mjere koje imaju za cilj osnivanje i podupiranje javnih institucija, prema potrebi,

(g) mjere koje imaju za cilj skrb i potporu umjetnicima i ostalima uključenima u stvaranje kulturnih izričaja,

(h) mjere koje imaju za cilj unapređenje raznolikosti medija, uključujući putem javne radiodifuzije.

Članak 7.

Mjere za promicanje kulturnih izričaja

1. Stranke će nastojati na svom teritoriju stvoriti ozračje koje potiče pojedince i socijalne skupine:

(a) na stvaranje, proizvodnju, širenje, distribuiranje te pristup vlastitim kulturnim izričajima, posvećujući dužnu pažnju posebnim okolnostima i potrebama žena kao i različitih socijalnih skupina, uključujući pripadnike manjina i autohtonih naroda,

(b) na osiguranje pristupa raznolikim kulturnim izričajima s vlastitog teritorija, kao i iz drugih država svijeta.

2. Stranke će također nastojati prepoznati važnost postignuća umjetnika i drugih osoba uključenih u stvaralački proces, kulturnih zajednica i organizacija koje podupiru njihovo djelovanje te njihove središnje uloge u njegovanju raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 8.

Mjere za zaštitu kulturnih izričaja

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 5. i 6., stranka može utvrditi postojanje posebnih situacija u kojima su kulturni izričaji na njezinom teritoriju izloženi riziku nestajanja, ozbiljno ugroženi ili iz drugih razloga zahtijevaju hitnu zaštitu.

2. Stranke mogu poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi zaštitile i očuvale kulturne izričaje u situacijama navedenima u stavku 1. na način koji je u skladu s odredbama ove Konvencije.

3. Stranke će izvješćivati Međuvladin odbor naveden u članku 23. o svim poduzetim mjerama za rješavanje neodgovodivih situacija pri čemu Međuvladin odbor može dati odgovarajuće preporuke.

Članak 9.

Podjela informacija i transparentnost

Stranke će:

- (a) u svojim izvješćima UNESCO-u svake četiri godine pružiti odgovarajuće informacije o poduzetim mjerama za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja unutar svog teritorija i na međunarodnoj razini,
- (b) utvrditi kontaktnu točku koja će biti odgovorna za razmjenu informacija vezanih za ovu Konvenciju,
- (c) dijeliti i razmjenjivati informacije koje se odnose na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 10.

Obrazovanje i podizanje javne svijesti

Stranke će:

- (a) poticati i unapređivati razumijevanje značenja zaštite i promicanja raznolikosti kulturnih izričaja, između ostalog i putem programa obrazovanja i podizanja svijesti usmjerenih na širu javnost,
- (b) surađivati s drugim strankama i međunarodnim i regionalnim organizacijama u ostvarivanju ciljeva ovog članka,
- (c) uložiti napore kako bi se poticalo stvaralaštvo i jačali proizvodni kapaciteti uvođenjem programa obrazovanja, osposobljavanja i razmjene na području kulturnih industrija. Ove se mjere trebaju provoditi na način koji nema negativnih posljedica na tradicionalne oblike proizvodnje.

Članak 11.

Sudjelovanje civilnog društva

Stranke priznaju temeljnu ulogu civilnog društva u zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja. Stranke će poticati aktivno sudjelovanje civilnog društva u njihovim naporima na realizaciji ciljeva ove Konvencije.

Članak 12.

Poticanje međunarodne suradnje

Stranke će nastojati ojačati svoju bilateralnu, regionalnu i međunarodnu suradnju radi stvaranja uvjeta koji potiču promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, posebno uzimajući u obzir situacije spomenute u člancima 8. i 17., prije svega s ciljem:

- (a) olakšavanja dijaloga o kulturnim politikama između stranka,
- (b) unapređenja stratejskih i upravnih kapaciteta kulturnih institucija u javnom sektoru putem stručnih i međunarodnih kulturnih razmjena i razmjena primjera najbolje prakse,
- (c) jačanja partnerstva sa i između civilnog društva, nevladinih organizacija i privatnog sektora u njegovanju i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja,
- (d) promicanja korištenja novih tehnologija, poticanja partnerstva s ciljem unapređenja razmjene informacija i kulturnog razumijevanja te njegovanja raznolikosti kulturnih izričaja,
- (e) poticanja zaključivanja koprodukcijskih i kodistribucijskih sporazuma.

Članak 13.

Uključivanje kulture u održivi razvoj

Stranke će nastojati uključiti kulturu u svoje razvojne politike na svim razinama radi stvaranja uvjeta koji potiču održivi razvoj i u tom okviru unapređuju aspekte vezane uz zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 14.

Suradnja za razvoj

Stranke će nastojati podupirati suradnju za održivi razvoj i smanjenje siromaštva, posebno u vezi sa specifičnim potrebama država u razvoju s ciljem poticanja stvaranja dinamičnog kulturnog sektora, između ostalog, i sljedećim sredstvima:

- (a) jačanjem kulturnih industrija u zemljama u razvoju putem:
 - i. stvaranja i jačanja kapaciteta produkcije i distribucije kulturnih dobara u državama u razvoju,
 - ii. olakšavanja šireg pristupa njihovim kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama globalnom tržištu i međunarodnim distribucijskim mrežama,

- iii. omogućavanja razvitka održivih lokalnih i regionalnih tržišta,
- iv. usvajanja, gdje je to moguće, odgovarajućih mjera u razvijenim zemljama s ciljem olakšavanja pristupa na svoj teritorij kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama država u razvoju,
- v. pružanja potpore stvaralačkom radu i olakšavanja, što je moguće veće, mobilnosti umjetnika iz država u razvoju,
- vi. poticanja odgovarajuće suradnje između razvijenih i država u razvoju, između ostalog, i na područjima glazbe i filma;

- (b) izgradnjom kapaciteta, razmjenom informacija, iskustva i stručnih mišljenja te osposobljavanjem ljudskih resursa u zemljama u razvoju, u javnom i privatnom sektoru vezano uz, između ostalog, strategijske i upravne sposobnosti, izradu i provođenje politike, promicanje i distribuciju kulturnih izričaja, razvoj malih, srednjih i mikropoduzeća, korištenjem tehnologije te razvojem i transferom vještina,
- (c) transferom tehnologije putem uvođenja odgovarajućih poticajnih mjera za transfer tehnologije i znanja, posebno u područjima kulturnih industrija i u poduzetništvu,
- (d) financijskom potporom putem:
 - i. osnivanja Međunarodnog fonda za kulturnu raznolikost sukladno članku 18.,
 - ii. pružanja, prema potrebi, službene razvojne pomoći uključujući tehničku pomoć s ciljem poticanja i podupiranja stvaralaštva,
 - iii. drugih oblika financijske pomoći poput kredita s niskom kamatom, bespovratnih kredita i drugih mehanizama financiranja.

Članak 15.

Dogovori o suradnji

Stranke će poticati razvitak partnerstava između i unutar javnog i privatnog sektora i neprofitnih organizacija radi suradnje s državama u razvoju i unapređenja njihovih kapaciteta za zaštitu i poticanje raznolikosti kulturnih izričaja. Na temelju praktičnih potreba država u razvoju, ova će inovativna partnerstva naglasak stavljati na daljnji razvoj infrastrukture, ljudskih resursa i politika te razmjenu kulturnih djelatnosti, proizvoda i usluga.

Članak 16.

Preferencijalni tretman država u razvoju

Razvijene će zemlje olakšati kulturne razmjene s državama u razvoju, pružajući, putem odgovarajućih institucionalnih i pravnih okvira, preferencijalni tretman umjetnicima i drugim kulturnim djelatnicima te kulturnim proizvodima i uslugama iz država u razvoju.

Članak 17.

Međunarodna suradnja u situacijama ozbiljne ugroženosti kulturnih izričaja

Stranke će surađivati pri uzajamnom pružanju pomoći, a posebno u pružanju pomoći zemljama u razvoju u situacijama spomenutima u članku 8.

Članak 18.

Međunarodni fond za kulturnu raznolikost

1. Ovime se utemeljuje Fond za kulturnu raznolikost, dalje u tekstu „Fond”.
2. Fond se sastoji od financijskih sredstava povjerenih na upravljanje, a koja se utvrđuju u skladu s financijskim propisima UNESCO-a.
3. Sredstva Fonda sastoje se od:
 - (a) doprinosa koje uplaćuju Stranke,
 - (b) financijskih sredstava koje je u ovu svrhu izdvojila Opća skupština UNESCO-a,
 - (c) doprinosa, darova ili oporučnih zapisa koji mogu biti od drugih država; organizacija i programa iz sustava Ujedinjenih naroda, drugih regionalnih ili međunarodnih organizacija, te javnih ili privatnih tijela ili pojedinaca,
 - (d) dospjelih kamata na sredstva Fonda,
 - (e) financijskih sredstava prikupljenih putem sabirnih akcija ili primitaka od manifestacija organiziranih za prikupljanje sredstava u korist Fonda,
 - (f) svih ostalih sredstava odobrenih propisima Fonda.
4. O korištenju sredstava Fonda odlučuje Međuvladin odbor na temelju smjernica koje je utvrdila Konferencija stranaka spomenuta u članku 22.

5. Međuvladin odbor može primati doprinose i druge oblike pomoći za opće i posebne svrhe vezane uz pojedine projekte pod uvjetom da je Odbor odobrio te projekte.

6. U odnosu na doprinose koji se uplaćuju u Fond ne mogu se postaviti nikakvi politički, gospodarski ili drugi uvjeti koji nisu u skladu s ciljevima Konvencije.

7. Stranke će nastojati osigurati dobrovoljne doprinose na redovitoj osnovi s ciljem provođenja ove Konvencije.

Članak 19.

Razmjena, analiza i širenje informacija

1. Stranke su suglasne razmjenjivati informacije i iskustva vezana uz prikupljanje podataka i statistiku o raznolikosti kulturnih izričaja te o primjerima najbolje prakse za njihovu zaštitu i promicanje.

2. UNESCO će, korištenjem postojećih instrumenata u okviru svog Tajništva, olakšati prikupljanje, analizu i širenje svih relevantnih informacija, statistika i primjera najbolje prakse.

3. UNESCO će također uspostaviti i ažurirati banku podataka o različitim sektorima te vladinim, privatnim i neprofitnim organizacijama koje se bave područjem kulturnih izričaja.

4. S ciljem olakšavanja prikupljanja podataka UNESCO će posvetiti posebnu pozornost izgradnji kapaciteta i unapređenju znanja za one stranke koje podnesu zahtjev za takvom vrsti pomoći.

5. Prikupljanje informacija navedenih u ovom članku nadopunjavat će informacije prikupljene na temelju odredaba članka 9.

V. ODNOS PREMA DRUGIM INSTRUMENTIMA

Članak 20.

Odnos prema drugim ugovorima: međusobno podržavanje, komplementarnost i nepodređivanje

1. Stranke potvrđuju da će u dobroj volji provoditi obveze koje proistječu iz ove Konvencije i svih ostalih ugovora čije su stranke. Prema tome, bez podređivanja ove Konvencije bilo kojem drugom ugovoru,

(a) poticati će međusobno podržavanje između ove Konvencije i drugih ugovora čije su stranke, i

(b) pri tumačenju i primjeni drugih ugovora čije su stranke ili pri prihvaćanju drugih međunarodnih obveza stranke će uzimati u obzir relevantne odredbe ove Konvencije.

2. Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti na način koji bi izmijenio prava i obveze stranaka iz drugih ugovora čije su stranke.

Članak 21.

Međunarodno savjetovanje i koordinacija

Stranke preuzimaju obvezu promicanja ciljeva i načela ove Konvencije u drugim međunarodnim forumima. U tom cilju stranke će se prema potrebi međusobno savjetovati imajući u vidu ove ciljeve i načela.

VI. TIJELA KONVENCIJE

Članak 22.

Opća skupština država stranaka

1. Ovime se utemeljuje Opća skupština država stranaka. Opća skupština država stranaka je opće i vrhovno tijelo ove Konvencije.

2. Opća skupština država stranaka se sastaje na redovitim zasjedanjima svake dvije godine po mogućnosti istodobno s Općom konferencijom UNESCO-a. Ona se može sastajati na izvanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili ako Međuvladin odbor dobije zahtjev za takvim zasjedanjem od najmanje jedne trećine stranaka.

3. Opća skupština država stranaka usvaja svoj poslovnik.

4. Funkcije Opće skupštine država stranaka među ostalim su:

(a) izbor članova Međuvladinog odbora,

(b) primanje i razmatranje izvještaja stranaka ove Konvencije koje joj uputi Međuvladin odbor,

(c) odobranje operativnih smjernica koje na njezin zahtjev izradi Međuvladin odbor,

(d) poduzimanje svih mjera koje smatra potrebnim za unapređenje ciljeva Konvencije.

Članak 23.

Međuvladin odbor

1. Ovime se u okviru UNESCO-a osniva Međuvladin odbor za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, dalje u tekstu „Međuvladin odbor”. Međuvladin odbor je sastavljen od 18 država stranaka Konvencije koje je Opća skupština država stranaka izabrala na razdoblje od četiri godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu sukladno članku 29.

2. Međuvladin odbor sastaje se jedanput godišnje.
3. Međuvladin odbor djeluje po ovlasti i smjericama te je odgovoran Općoj skupštini država stranaka.
4. Broj članova Međuvladinog odbora povećava se na 24 kada broj stranaka Konvencije dosegne 50.
5. Izbor članova Međuvladinog odbora temelji se na načelima pravedne zemljopisne zastupljenosti te rotaciji.
6. Ne dovodeći u pitanje ostale ovlasti koje su mu dane ovom Konvencijom, funkcije Međuvladinog odbora su:
 - (a) promicanje ciljeva Konvencije i poticanje i praćenje njihove provedbe,
 - (b) izrada i podnošenje Općoj skupštini država stranaka, na njezin zahtjev, operativnih smjernica za provođenje i primjenu odredaba Konvencije,
 - (c) prenošenje Općoj skupštini država stranaka izvješća stranaka Konvencije, zajedno sa svojim primjedbama i sažetkom njihovoga sadržaja,
 - (d) izradu odgovarajućih preporuka koje bi se provodile u situacijama na koje su Općoj skupštini država stranaka skrenule pozornost stranke Konvencije u skladu s relevantnim odredbama Konvencije, posebno člankom 8.,
 - (e) utvrđivanje postupaka i drugih mehanizama provođenja konzultacija s ciljem promicanja ciljeva i načela Konvencije u drugim međunarodnim forumima,
 - (f) izvršenje svih ostalih zadaća koje od njega bude zahtijevala Opća skupština država stranaka.
7. Međuvladin odbor može, sukladno svom Poslovniku, na svoje sastanke pozvati bilo koje javno ili privatno tijelo, kao i privatne osobe kako bi ih konzultirao u vezi s određenim pitanjima.
8. Međuvladin odbor izrađuje svoj Poslovnik i podnosi ga Općoj skupštini država stranaka na odobrenje.

Članak 24.

Tajništvo UNESCO-a

1. Tijelima Konvencije pomaže Tajništvo UNESCO-a.

2. Tajništvo priprema dokumentaciju Opće skupštine država stranaka i Međuvladinog odbora, dnevni red njihovih sastanaka te pruža pomoć kod izrade izvješća o provođenju njihovih odluka.

VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

Rješavanje sporova

1. U slučaju spora između stranaka ove Konvencije vezanog za tumačenje ili primjenu Konvencije, stranke će nastojati spor riješiti putem pregovora.
2. Ako odnosne stranke ne pronađu rješenje putem pregovora, mogu zajednički tražiti dobre usluge ili posredovanje treće strane.
3. Ako se ne realiziraju dobre usluge ili posredovanje ili se ne pronađe rješenje putem pregovora, dobrih usluga ili posredovanjem, stranka može pribjeći nagodbi u skladu s postupkom propisanim u Dodatku ovoj Konvenciji. Stranke će u dobroj vjeri razmatrati prijedlog Mirovnog vijeća za rješavanje spora.
4. Svaka stranka može u vrijeme ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja izjaviti da ne priznaje gore predviđeni postupak mirenja. Svaka stranka koja je dala takvu izjavu može u bilo koje vrijeme, pisanom obavijesti Generalnom direktoru UNESCO-a istu povući.

Članak 26.

Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje država članica

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju država članica UNESCO-a u skladu s njihovim ustavnim postupcima.
2. Isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju polažu se kod Glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 27.

Pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svim državama koje nisu članice UNESCO-a, ali su članice Ujedinjenih naroda ili bilo koje njegove specijalizirane agencije, koje je Opća konferencija UNESCO-a pozvala da pristupe.

2. Ova je Konvencija također otvorena za pristupanje teritorija koji uživaju potpunu unutarnju samoupravu koju kao takvu priznaju Ujedinjeni narodi ali koji nisu postigli potpunu neovisnost sukladno Rezoluciji 1514 (XV), Opće skupštine i koji su nadležni za pitanja koja uređuje ova Konvencija, uključujući nadležnost za sklapanje ugovora o tim pitanjima.

3. Sljedeće se odredbe odnose na organizacije regionalnih ekonomskih integracija:

(a) Ova je Konvencija također otvorena za pristupanje svim organizacijama regionalnih ekonomskih integracija koje će, osim u dolje navedenim slučajevima, biti čvrsto obvezane odredbama Konvencije na isti način kao i države stranke,

(b) U slučaju da je jedna ili više država članica takve organizacije također i stranka ove Konvencije, organizacija i odnosna država članica ili države odlučuju o svojim odgovornostima u vezi s izvršavanjem obveza na temelju ove Konvencije. Takva raspodjela odgovornosti stupa na snagu po završetku postupka obavješćivanja opisanog u podstavku (c). Organizacija i države članice nemaju pravo realizirati prava iz ove Konvencije istodobno. Pored toga, organizacije regionalnih ekonomskih integracija, po pitanjima iz njihove nadležnosti, realiziraju svoje pravo glasovanja s brojem glasova jednakim broju njihovih država članica koje su stranke Konvencije. Takve organizacije neće realizirati svoje pravo glasovanja ako neka od njezinih država članica realizira svoje pravo, i obrnuto,

(c) Organizacija regionalne ekonomske integracije i njezina država članica ili države koje su se usuglasile o podjeli odgovornosti sukladno podstavku (b) obavješćuju stranke o svim takvim predloženim podjelama odgovornosti na sljedeći način:

i. u svojoj ispravi o pristupanju takva organizacija će precizno navesti pojedinosti o raspodjeli odgovornosti u vezi s pitanjima obuhvaćenim ovom Konvencijom;

ii. u slučaju naknadnih izmjena njihovih pojedinačnih odgovornosti, organizacija regionalnih ekonomskih integracija obavješćuje depozitara o svim predloženim izmjenama njihovih odnosnih odgovornosti; depozitar sa svoje strane obavješćuje stranke o takvim izmjenama,

(d) Za države članice organizacija regionalnih ekonomskih integracija koje postanu stranke ove Konvencije pretpostavlja se da zadržavaju nadležnost nad svim pitanjima u odnosu na koja prenosi nadležnosti organizaciji, a koja nisu konkretno navedena ili prenesena depozitaru,

(e) „Organizacije regionalne ekonomske integracije” znači organizaciju koju su osnovale suverene države, članice

Ujedinjenih naroda ili bilo koje od njezinih specijaliziranih agencija, na koju su te države prenijele nadležnosti u vezi s pitanjima obuhvaćenim ovom Konvencijom i koja je valjano ovlaštena, u skladu s internim procedurama, da postane njezina stranka.

4. Isprava o pristupanju polaže se kod glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 28.

Kontaktna točka

Nakon što postane ugovorna stranka Konvencije, svaka stranka utvrđuje kontaktnu točku u skladu sa člankom 9.

Članak 29.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju, ali samo u odnosu na one države ili regionalne ekonomske integracije koje su pohranile svoje isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju na taj datum ili prije tog datuma. Ona stupa na snagu u odnosu na svaku drugu državu stranku tri mjeseca nakon pohrane isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju.

2. Za svrhe ovog članka, bilo koji instrument koji je položila organizacija regionalne ekonomske integracije neće se računati kao dodatan onima koje su položile države članice organizacije.

Članak 30.

Savezna ili neunitarna ustavna uređenja

Priznavajući da su međunarodni sporazumi jednako obvezujući za stranke bez obzira na njihova ustavna uređenja, sljedeće se odredbe primjenjuju na države stranke koje imaju savezno ili neunitarno ustavno uređenje:

(a) u odnosu na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili središnje vlasti iste su kao i za one države stranke koje nisu savezne države,

(b) u odnosu na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju pojedinih ustavotvornih jedinica poput država, županija, pokrajina ili kantona koje ustav federacije ne obvezuje na donošenje zakonodavnih mjera, savezna vlast prema potrebi obavješćuje nadležna tijela tih ustavotvornih jedinica, poput država, županija, pokrajina ili kantona o navedenim odredbama uza svoju preporuku o njihovom usvajanju.

Članak 31.**Otkazivanje**

1. Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju.
2. Otkaz se notificira putem pisane isprave koja se polaže kod glavnog direktora UNESCO-a.
3. Otkaz proizvodi učinak dvanaest mjeseci nakon primitka isprave o otkazivanju. On ni u kom slučaju ne utječe na financijske obveze države stranke koja otkazuje Konvenciju prije datuma kojim povlačenje proizvodi učinak.

Članak 32.**Depozitarne funkcije**

Glavni direktor UNESCO-a kao depozitar ove Konvencije obavješćuje države članice Organizacije, države koje nisu članice Organizacije i organizacije regionalne ekonomske integracije iz članka 27., kao i Ujedinjene narode o pohrani svih isprava o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju utvrđenih člancima 26. i 27. te o otkazima utvrđenih člankom 31.

Članak 33.**Izmjene**

1. Stranka ove Konvencije može putem pisanog priopćenja upućenog glavnom direktoru predložiti izmjene ove Konvencije. Glavni direktor šalje takvo priopćenje svim državama strankama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma slanja priopćenja najmanje polovina država stranaka pozitivno odgovori na zahtjev, glavni direktor na sljedećoj sjednici Konferencije stranaka podnosi prijedlog na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene usvajaju se dvotrećinskom većinom glasova prisutnih država stranaka.
3. Nakon što se usvoje, izmjene se podnose državama strankama na ratifikaciju, prihvati, odobrenje ili pristupanje.

4. Izmjene stupaju na snagu, ali samo u odnosu na države koje su ih ratificirale, prihvatile, odobrile ili su im pristupile, tri mjeseca nakon što dvije trećine država stranaka pohrani isprave iz stavka 3. ovog članka. Nakon toga, za svaku državu stranku koja je ratificira, prihvati, odobri ili joj pristupi ta izmjena stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma na koji ta država stranka pohrani svoju ispravu o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju.

5. Postupak naveden u stavku 3. i 4. ne primjenjuje se na izmjene članka 23. koje se odnose na broj država članica Međuvladinog odbora. Te izmjene stupaju na snagu u trenutku usvajanja.

6. Država ili organizacija regionalne ekonomske integracije iz članka 27. koja postane stranka ove Konvencije nakon stupanja na snagu izmjena, sukladno stavku 4. ovog članka, u slučaju izostanka iskaza drukčije namjere, smatra se:

- (a) strankom Konvencije kako je izmijenjena; i
- (b) strankom Konvencije koja nije izmijenjena u odnosu na svaku stranku koju te izmjene ne obvezuju.

Članak 34.**Mjerodavni tekstovi**

Ova je Konvencije sastavljena na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku s tim da je svaki od tih šest tekstova jednako mjerodavan.

Članak 35.**Upis u registar**

Sukladno članku 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova se Konvencija registrira pri Tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog direktora UNESCO-a.

DODATAK

POSTUPAK MIRENJA*Članak 1.***Mirovni odbor**

Na zahtjev jedne od stranaka u sporu osniva se Mirovni odbor. Odbor je sastavljen, ako se stranke drukčije ne dogovore, od pet članova, od kojih svaka od stranaka imenuje po dva člana, a zajednički biraju predsjednika Odbora.

*Članak 2.***Članovi odbora**

U sporovima između više od dvije stranke, stranke s istim interesom zajednički dogovorno imenuju svoje članove Odbora. Kada dvije ili više stranaka imaju različite interese ili postoji spor oko toga imaju li iste interese, one odvojeno imenuju članove Odbora.

*Članak 3.***Imenovanja**

Ako stranke ne izvrše imenovanja u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za osnivanjem Mirovnog odbora, glavni direktor UNESCO-a obavlja imenovanja ako to od njega zatraži stranka koja je podnijela zahtjev u roku od daljnja dva mjeseca.

*Članak 4.***Predsjednik odbora**

Ako predsjednik Mirovnog odbora nije izabran u roku od dva mjeseca od imenovanja zadnjih članova Odbora, glavni direktor UNESCO-a imenuje, na zahtjev stranke, predsjednika o roku od daljnja dva mjeseca.

*Članak 5.***Odluke**

Mirovni odbor odlučuje većinom glasova svojih članova. Odbor utvrđuje vlastiti postupak ako se stranke u sporu ne dogovore drukčije. Odbor daje prijedlog za rješavanje spora koje stranke razmatraju u dobroj volji.

*Članak 6.***Neslaganje**

Neslaganje oko nadležnosti Mirovnog odbora rješava Odbor.

PRILOG 1.(b)

Izjava Europske zajednice u primjeni članka 27. stavka 3. točke (c) Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja

Sadašnje članice Europske zajednice su Kraljevina Belgija, Češka Republika, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Irska, Talijanska Republika, Republika Cipar, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Republika Mađarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Poljska, Portugalska Republika, Republika Slovenija, Slovačka Republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Ova izjava navodi nadležnosti koje su na temelju Ugovora, u područjima obuhvaćenim Konvencijom, države članice prenijele na Zajednicu.

Zajednica ima isključivu nadležnost nad zajedničkom trgovinskom politikom (članci 131.-134. Ugovora), osim nad komercijalnim aspektima intelektualnog vlasništva i trgovinom uslugama iz područja utvrđenih člankom 133. stavcima 5. i 6. Ugovora (posebno, u ovome kontekstu, trgovinom kulturnim i audiovizualnim uslugama) gdje je odgovornost podijeljena između Zajednice i država članica. Ona provodi razvojnu politiku suradnje (članci 177.-181. Ugovora) i politiku suradnje s industrijaliziranim državama (članak 181.a Ugovora) bez obzira na odnosne nadležnosti država članica. Ima zajedničku nadležnost vezano uz slobodno kretanje roba, osoba, usluga i kapitala (članci 23.-31. i 39.-60. Ugovora), tržišno natjecanje (članci 81.-89. Ugovora) te unutarnje tržište, uključujući intelektualno vlasništvo (članci 94.-97. Ugovora). Sukladno članku 151. Ugovora, posebno njegovom stavku 4., Zajednica u svome djelovanju uzima u obzir kulturne aspekte iz drugih odredbi Ugovora, s ciljem poštovanja i promicanja raznolikosti njezinih kultura.

Niže navedeni Akti Zajednice prikazuju opseg područja nadležnosti Zajednice u skladu s odredbama o osnivanju Europske zajednice.

Odluka Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL L 336, 23.12.1994., str. 1).

Uredba Vijeća (EZ) br. 2501/2001 od 10. prosinca 2001. o primjeni općih sustava carinskih povlastica za razdoblje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2004. - Izjave o Uredbi Vijeća kojom se primjenjuje nacrt općih carinskih povlastica za razdoblje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2004. (SL L 346, 31.12.2001., str. 1).

Odluka Vijeća 2005/599/EZ od 21. lipnja 2005. o potpisivanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma o izmjeni Sporazuma o partnerstvu između članica Skupine afričkih, karipskih i pacifičkih država s jedne strane i Europske zajednice i njezinih država članica s druge strane, potpisan u Cotonouu, dana 23. lipnja 2000. (SL L 209, 11.8.2005., str. 26).

Uredba Vijeća (EZ) br. 2698/2000 od 27. studenoga 2000. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1488/96 o financijskim i tehničkim mjerama koje prate reformu gospodarskih i socijalnih struktura u okviru Euro-mediteranskog partnerstva (MEDA) (SL L 311, 12.12.2000., str. 1).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 3906/89 od 18. prosinca 1989. o gospodarskoj pomoći Republici Mađarskoj i Narodnoj Republici Poljskoj, te naknadne izmjene koje se još primjenjuju na Bugarsku i Rumunjsku (SL L 375, 23.12.1989., str. 11).

Uredba Vijeća (EZ) br. 2666/2000 od 5. prosinca 2000. o pomoći za Albaniju, Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku, Federalnu Republiku Jugoslaviju i bivšu jugoslavensku republiku Makedoniju, te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1628/96 i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 3906/89 i (EEZ) br. 1360/90 i Odluke 97/256/EZ i 1999/311/EZ (SL L 306, 7.12.2000., str. 1).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 443/92 od 25. veljače 1992. o pružanju financijske i tehničke pomoći i o gospodarskoj suradnji sa zemljama u razvoju u Aziji i Latinskoj Americi (SL L 52, 27.2.1992., str. 1).

Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 99/2000 od 29. prosinca 1999. o pružanju pomoći partnerskim državama istočne Europe i središnje Azije (SL L 12, 18.1.2000., str. 1).

Odluka br. 792/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uspostavljanju programa aktivnosti Zajednice u svrhu promicanja tijela aktivnih na europskoj razini u području kulture (SL L 138, 30.4.2004., str. 40).

Odluka br. 508/2000/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. veljače 2000. o uspostavljanju programa „Kultura 2000” (SL L 63, 10.3.2000., str. 1).

Odluka br. 1419/1999/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o utvrđivanju djelovanja Zajednice za manifestaciju Europska prijestolnica kulture za godine od 2005. do 2019. (SL L 166, 1.7.1999., str. 1).

Odluka Vijeća od 22. rujna 1997. o budućnosti kulturnog djelovanja u Europi (SL C 305, 7.10.1997., str. 1).

Odluka Vijeća od 22. rujna 1997. o prekograničnim fiksnim cijenama knjiga u europskim jezičnim područjima (SL C 305, 7.10.1997., str. 2).

Direktiva Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 298, 17.10.1989., str. 23). Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 202, 30.7.1997., str. 60).

Odluka Vijeća 2000/821/EZ od 20. prosinca 2000. o provedbi programa za poticanje razvoja, distribucije i promocije europskih audiovizualnih djela (MEDIA Plus – razvoj, distribucija i promocija) (2001.-2005.) (SL L 336, 30.12.2000., str. 82).

Odluka br. 163/2001/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. siječnja 2001. o provedbi programa osposobljavanja stručnjaka u europskoj industriji audiovizualnih programa (osposobljavanje MEDIA) (2001.-2005.) (OJ L 26, 27.1.2001., str. 1).

Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, 27.3.1999., str. 1), vezano uz državnu potporu.

Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30.4.2004., str. 45).

Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10).

Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13.10.2001., str. 32).

Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6.10.1993., str. 15).

Direktiva Vijeća 93/98/EEZ od 29. listopada 1993. o usklađivanju trajanja zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (OJ L 290, 24.11.1993., str. 9).

Direktiva Vijeća 92/100/EEZ od 19. studenoga 1992. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL L 346, 27.11.1992., str. 61).

Provedba nadležnosti Zajednice je po svojoj prirodi podložna stalnom razvoju. S tim u vezi, Zajednica zadržava pravo obavješćivanja o budućim izjavama u pogledu raspodjele ovlasti između Europske zajednice i država članica.

*PRILOG 2.***Jednostrana izjava u ime Zajednice vezano uz polaganja isprave o pristupanju**

„U pogledu ovlasti Zajednice opisanih u Deklaraciji na temelju članka 27. stavka 3. točke (c) Konvencije, Konvencija obvezuje Zajednicu da osigura njezinu pravovremenu provedbu. Slijedom toga, države članice Zajednice koje su sudionice Konvencije u svojim međusobnim odnosima provode odredbe Konvencije u skladu s internim pravilima Zajednice, ne dovodeći u pitanje prikladne izmjene tih pravila.”
